

<http://musicov.net/?song=%B3%E2%EE+%E1%EE%E1%F3%EB+%F8%E5%EB%EA%EE%E2%FB%E5+%F2%F0%E0%E2%FB>

10. Бобул І. Я так люблю тебе. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу:
<http://ololo.fm/search/I%D0%B2%D0%BE+%D0%91%D0%BE%D0%B1%D1%83%D0%BB/%D0%AF+%D0%A2%D0%B0%D0%BA+%D0%9B%D1%8E%D0%B1%D0%BB%D1%8E+%D0%A2%D0%B5%D0%B1%D0%B5>
11. Бобул І. Я чекав тебе. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу:
<http://musicov.net/?song=%B3%E2%EE+%E1%EE%E1%F3%EB+%FF+%F7%E5%EA%E0%E2+%F2%E5%E1%E5>
12. Кирилук О. Зоосемізми у сучасній авторській пісні // Література. Фольклор. Проблеми поетики. – К., 2012. – Вип. 37, ч. 1. – С. 136-142.
13. Клещова О. Мовностилістичні особливості пісень українського гурту «Океан Ельзи» / О. Є. Клещова // Лінгвістика. – 2013. – № 3. – С. 122-129.
14. Тормахова В. Українська естрадна музика і фольклор: взаємопроникнення і синтез : Автореф. дис... канд. мистецтвознав.: 17.00.03 / В.М. Тормахова. – К., 2007. – 17 с.

Д. Ю. Білінський
Житомир

СТРУКТУРНО-СЕМАНТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПАСИВНИХ КОНСТРУКЦІЙ В РАННЬОАНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ

Категорія стану визначається як граматична категорія, що розглядає дію з двох позицій, зберігаючи значення дієслова. Форма пасивного стану в сучасній англійській мові утворюється за допомогою допоміжного дієслова *be* та *Participle II*. Пасивні конструкції в сучасній англійській мові досліджують з точки зору семантики. З цієї позиції дослідники вивчають наявність або відсутність агенса. У більшості англійських речень із пасивними конструкціями виконавець дії не виражений, оскільки він є невідомим або зайвим [1: 356]. Форму пасивного стану утворюють переважно перехідні дієслова, проте в сучасній англійській мові знаходимо приклади вживання в пасивних конструкціях дієслів на кшталт *to have, to lack, to hold, to become, to fit, to suit, to resemble*.

Досліджуючи категорію стану в діяхронії, слід зазначити, що в давньоанглійській мові пасивне значення виражається за допомогою синтаксичних конструкцій *beon\weorþan + Participle II*, напр.:

(1) "*werod wæs gefysed...*"

"... and host was stirred..." (Exodus)[2]

Допоміжне дієслово *weorþan* вживається із дієсловами на позначення зміни стану [3: 106]. Поряд з зазначеними синтаксичними структурами пасивне значення в давньоанглійській мові передається квазібезособовими реченнями із займенником *man*, оскільки цей займенник не вказує на конкретного виконавця дії, наприклад:

(2) "*mon mæg g̃iet g̃es̃on hiora swæð*"

"one could still see their track." (King Alfred's Preface to His Translation of Gregory the Great's Pastoral Care)[4]

У середньоанглійській мові спостерігаються випадки вживання пасивних конструкцій із підметом, який знаходиться у давальному відмінку в активній конструкції. Наприклад:

"...*ure loverd beo idonked*..."

"...*thanks be to God*..." (Ancrene Wisse)[5]

Цей тип конструкцій є широко вживаним у середньоанглійській та ранньонорманній мові, проте зникає у новоанглійській мові [6:88]

У ранньонорманній мові для вираження пасивного стану фіксується конструкція *be + Participle II*, а з семантичної точки зору виконавець дії вводиться у речення експліцитно, із прийменниковою фразою з *by* чи *of*. Остання фраза найчастіше вживається із дієсловами на позначення розумової діяльності, напр.:

(3) «...*wher thei were received of al the nobles, and so brought to thear loginges*...» (The Diary of Edward VI)[7]

У ранньонорманній мові з'являються окремі випадки вживання дієслова *get* у пасивних конструкціях (*was seizd & carry`d*), які слід розрізняти із псевдопасивними конструкціями (*having got fudled, "intoxicated"*)[9: 111]. Псевдо-пасивні конструкції не містили експліцитного агенса, як у прикладі:

(4) *Mr of ye Company having got fudled affronted ye Dr... calling him Rogue sevll times upon web he was seizd & carry`d before ye Ld Mayre who bd him over to ye sessions.* (The Newdigate Newsletters)[8]

Отже, форма пасивного стану у сучасній англійській мові утворюється за допомогою допоміжного дієслова *be* та *Participle II* головного дієслова. Категорія стану дієслова в давньоанглійській мові виражалася за допомогою конструкції *beon\weorþan + Participle II*. Займенник *man* надає реченню пасивного значення, оскільки цей займенник не вказує на конкретного виконавця дії. У середньоанглійській мові є випадки вживання пасивних конструкцій із підметом, який знаходиться у давальному відмінку в активній

конструкції. У ранньонovoанглійській мові для експліцитного вираження агенса дії вживають прийменникові фрази з прийменником *by* та *of*. Остання найчастіше вживається із дієсловами, які позначали розумову діяльність.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ТА ЛІТЕРАТУРИ

1. Quirk R. A Grammar Of Contemporary English / R. Quirk. – Longman, 1980. – 1120 p.
2. Exodus: [Електрон. ресурс]. – Режим доступу: <http://www8.georgetown.edu/departments/medieval/labyrinth/library/oe/texts/a1.2.html>
3. Van Gelderen E. A History of the English Language / E. Van Gelderen. - John Benjamins Publishing Company, 2006 – p. 334
4. King Alfred's Preface to His Translation of Gregory the Great's Pastoral Care: [Електрон. ресурс]. – Режим доступу: <http://www.oereader.ca/AlfredPrefacefram.html>
5. Ancrene Wisse: [Електрон. ресурс]. – Режим доступу: <http://tei.oucs.ox.ac.uk/Projects/EETS/soton/texttran.htm>.
6. Brunner K. An Outline Of Middle English Grammar / K. Brunner. – Oxford, Basil Blackwell, 1970 - p. 111
7. The Diary of Edward VI: [Електрон. ресурс]. – Режим доступу: <http://www.thetudorswiki.com/page/Edward+VI+in+his+own+words>
8. The Newdigate Newsletters: [Електрон. ресурс]. – Режим доступу: <http://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/08957690309598476?journalCode=vanq20>
9. Nevalainen T. An Introduction to Early Modern English / T. Nevalainen. – Edinburgh Textbooks on the English Language, 2006. –p. 192

Д. О. Вотінова
м. Житомир

ВИКОРИСТАННЯ ПЕРЕКЛАДАЦЬКИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ ДЛЯ ПЕРЕДАЧІ ІНТЕРТЕКСТУАЛЬНИХ ОДИНИЦЬ У ПУБЛІЦИСТИЧНОМУ СТИЛІ

Інтертекстуальність (фр. *intertextualite* – міжтекстовість) – явище звичне для художньої літератури та теорії літератури, однак у теорії публіцистики та аналізі медіа-тексту воно досі не отримало належної уваги, хоч саме для сучасних засобів масової комунікації інтертекстуальність є чи не найголовнішою ознакою.

Інтертекстуальність – властивість, характерна для всіх видів мистецтва і є основою всього літературного процесу. Вся складність процесу перекладу інтертекстуальних одиниць пов'язана, насамперед, з труднощами перекладу певних явищ, які відсутні у мові реципієнта перекладу, що зумовлюється несхожістю фонових знань двох культур або, навіть, різних груп у межах однієї культури. Порівняй, наприклад, український варіант статті двомовного